

At dette forslag ikke er særlig gennemtænkt, synes vi også kommentaren fra Nævnet for Etnisk Ligestilling vidner om, for i den kommentar skriver man:

»I Danmark er der imidlertid ingen lov mod arrangerede ægteskaber, som ellers er en almen praksis også blandt etniske danskere, som bliver gift gennem ægteskabsbureauer og lignende.«

Der er altså også i Danmark mulighed for at lave arrangerede ægteskaber, men der skal selvfølgelig ikke være mulighed for at lave arrangerede ægteskaber mod personers vilje. Det er jo en helt anden sag, og det er desværre en helt anden sag, som man ikke får fat på i denne her lovgivning. Det er ellers et stort og alvorligt problem for dem, det går ud over i hvert fald, som der nok kunne være grund til at kigge lidt nærmere på.

Ud over de ting, der er nævnt her, indeholder forslaget også elementer, som efter vores opfattelse er uforståelige. I den forbindelse tænker jeg på forslaget om at forhindre familiesammenføring med forældre over 60 år. Der er ikke noget objektivt argument for at stoppe denne mulighed. Der kommer så få mennesker til landet efter denne ordning. Det var 197 – altså ikke 197.000, men 197 – i 1997, og det var 186 personer alt i alt i 1996. Det er så få personer, at forslaget kun kan karakteriseres enten som chikane eller, og jeg ved ikke om det er værre eller bedre, som leflen for fejlagtige fordomme i dele af måske især det socialdemokratiske bagland, hvor man sikkert, når man laver opinionsundersøgelser, kan høre ganske andre tal med hensyn til, hvor mange man tror der kommer af forældre over 60 år ved familiesammenføring.

Det samme problem mener vi eksisterer med forslaget om, at der skal gå 3 år efter opnåelsen af opholdstilladelse, før udlændingen kan opnå ret til at blive familiesammenført med sine nærmeste. I realiteten kommer man altså til at vente 6 år, når introduktionsperioden lægges til. I dag er ventetiden 5 år. Hvad begrundes dette ekstra år? Hvad er begrundelsen? Den er ikke fremlagt.

Man kan stille spørgsmålet mere generelt: Hvorfor gør regeringen nu det her? Gør regeringen det, fordi der ikke er andet at gøre? Fordi den som mindretalsregering ikke har andre muligheder og bliver pisket rundt i manegen af en højrefløj, som har mulighed for at stemme den ned eller gennemføre noget, som er endnu værre? Næh, sådan er det ikke. Regeringen kan,

hvis den vil, gennemføre en udlændingepolitik, som sætter retssikkerhed, som sætter solidaritet, og som frem for alt sætter integration i centrum. Desværre søger den mod højre. Den tækkes en såkaldt folkestemning, som den dermed bliver en del af, og som den dermed også forstærker. Det har selvfølgelig nogle omkostninger for de mennesker, det går ud over. Det har nogle omkostninger for Danmarks gode navn og rygte som et land, der ikke bare har undertegnet konventioner, men som også overholder dem.

Arne Melchior (CD):

Vi behandler her otte lov- og beslutningsforslag om udlændinge- og flygtningespørgsmål. De fire af dem er fremsat af Fremskridtspartiet. Dem agter jeg ikke at beskæftige mig med. Ærlig talt så står CD og Fremskridtspartiet så langt fra hinanden i menneskesyn, i holdninger, i rimelighedsbetragtninger, at det ville være spild af tid. Så jeg skal nøjes med at henvise til hr. Helge Adam Møllers udmærkede bryden staven over alle disse fire forslag. De har næppe interesse for nogen anden end forslagsstillerne.

Så har Venstre og De Konservative to forslag til behandling, men de er fremsat tidligt, midt i november måned, og taler om noget, der skulle pålægges regeringen pr. 1. februar, og det har regeringen jo opfyldt allerede ved fremsættelsen af de to sidste forslag. Og jeg vil tro, at De Konservative og Venstre vil tilgive mig og være enige med mig i, at ved at jeg behandler de generelle problemer og nogle af enkelthederne i indenrigsministerens forslag, kommer jeg derved også ind på den debat, som Venstre og De Konservative har ønsket at rejse.

Foran jer her på talerstolen står en person, der vel næppe kan betegnes som indvandrer, i nogen grad alt efter definitionen, der anlægges, som efterkommer. Jeg var inde på det tidligere på dagen i den forrige debat, men altså min mor kom hertil som 2-årig i 1903, og hun talte for øvrigt noget af det smukkeste dansk, der taltes i kongeriget, hvilket mange fik lejlighed til at bivåne, da den meget populære tv-journalist Lis Møller havde et interview med Meta Melchior i tv. Nu 20 år efter hører jeg stadig væk om det, når jeg kommer rundt i landet. Så jeg er måske ikke indvandrer; måske er jeg efterkommer i lovens forstand, i statistikens forstand.

En ting har jeg i hvert fald været, og det er flygtning. Det har jeg faktisk prøvet, og jeg skal oplyse for dem, der måtte lytte og interessere